

Volgens Catherine LeGraw van de gerenommeerde vermogensbeheerder GMO is het in de geschiedenis nooit eerder voorgekomen dat het aantal aantrekkelijke beleggingsmogelijkheden zo beperkt was. Vrijwel alle beleggingen zijn momenteel te duur. De kans dat ze daardoor op middellange termijn een negatief rendement opleveren is groot.

BELEGGINGSSTRATEEG BLIJKT

THE QUEEN OF CASH

Het is een opmerkelijk contrast. Op opgewekte, bijna vrolijke toon en met een brede glimlach verkondigt Catherine LeGraw een uiterst sombere boodschap.

De beleggingsstrategie werkt bij het asset allocatie team van de Amerikaanse vermogensbeheerder GMO, die 118 miljard dollar beheert. Ze is overgevlogen uit Boston, om cliënten uit te leggen waarom haar vak op dit moment moeilijker dan ooit is.

LeGraw – halverwege de dertig en een stevig Amerikaans accent – bladert druk door paperassen van de vermogensbeheerder om met grafieken en tabellen de miserabele vooruitzichten van de huidige markten aan te tonen.

“In 2007 waarschuwden we voor bubbelvorming in de vastgoed- en aandelenmarkten, maar toen kon een belegger nog schuilen in obligaties, die relatief aantrekkelijk geprijsd waren”, aldus LeGraw. Uit analyses van de vermogensbeheerder blijkt dat er anno 2015 bijna geen aantrekkelijke beleggingen meer te vinden zijn.

Het is niet voor het eerst dat de vermogensbeheerder pessimistisch is. Voorman Jeremy Grantham – de ‘G’ in GMO – waarschuwde voor de internetbubbel richting het einde van de vorige eeuw en voorzag de ineensstorting van de Amerikaanse huizenmarkt enkele jaren later.

Opnieuw waarschuwt GMO bij monde van LeGraw voor overwaarderingen, en legt zij uit hoe

GMO het vermogen van klanten beschermt in een wereld waarin bijna alle beleggingscategorieën veel te duur zijn.

Wat is het vooruitzicht voor een belegger die nu met pensioen gaat?

“In één woord: verschrikkelijk. Zowel de vooruitzichten voor aandelen als obligaties zijn weinig rooskleurig. Ik sluit niet uit dat de komende tien jaar een verloren decennium wordt, vergelijkbaar met de situatie in de jaren zeventig. Tussen 1970 en 1980 lieten aandelen en obligaties in de Verenigde Staten een voor inflatie gecorrigeerd rendement zien van respectievelijk min 1,4 procent en min 1,2 procent. Voor pensioengerechtigden was

Beeld: ALEX DE GROOT